

Oversørt	756. 57. 2,269. 71
Gjennemregning af et Lovforslaget vedføjet Exempel giver mig. I dette Exempel siges nemlig, at en Interessent, der indtræder i sit 19de Aar, skal for med det 55de Aar at opnaa en Livrente paa 200 Kr. indbetale aarlig Kr. 18,31 med $\frac{1}{4}$ i Begyndelsen af hvert Kvartal. Ved Esterregning faar jeg, at disse Indstud i de 37 Spareaar voxe op til	1,514. 06
hvilket giver som Livrentens samlede Kjøbesum	2,270. 63
Differentien	" 92
mellem disse tvende Regninger er mindre end 1 Kr. og kan hidrøre fra den forskjellige Nøiagtighed, hvormed man tager Logarithmerne, ligesom Exemplet for saa vidt ikke er ganske heldigt valgt, som det er en praktisk Umulighed hvert Kvartal nøiagtigt at indbetale en Tjerdedel af 18 Kr. 31 Ø.	
Vender jeg mig derimod til de det sidste Lovforslag medgivne Exempler, som ere gennemregnede ovenfor i Tavle L., og som ere sigtede paa en aarlig Livrente af 300 Kr., da føre disse, som Tavle I. viser, til, at den nævnte Livrente for en 55-aarig Mand i Lovforslagets Anstalt koster	Kr. Ø. Kr. Ø. 3,479. 70
Men en saadan Livrente, der betales med $\frac{1}{4}$ hvert Kvartal, koster i Følge Tariferne for Anstalten af 1871	3,574. 80
hvorfra gaar i Lovforslagets Anstalt Driftsudgifterne $\frac{1}{21}$ —	170. 23
Utsaa skal de i sidstnævnte Anstalt Kjøbesummen for Livrenten være	3,404. 57
Differentien	75. 13

er, hvad Livrenten efter hine Exempler koster mere, end man skalde vente efter Lovforslagets Regler, en Forskjel, der er for stor til, at den kan hidrøre fra, om man anvender

nogle flere eller færre Decimaler i Logarithmerne.

Spørger man om Aarsagen til denne Forskjel, da har jeg leilighedsvis, men fra kompetent Kilde, hørt, at medens Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1871 vinder paa de langt hyppigere benyttede Overlevelsesrenter, har den derimod Tab paa de tegnede Alderdomsforsørgelser, eller med andre Ord, Tariferne for disse have vist sig at være for lave. Det synes, at denne Omstændighed har foranlediget de Mathematikere, som have beregnet de det sidste Lovforslag ledsagende Exempler, til at lægge noget højere Tarifer til Grund, efter som der i Lovforslaget stilledes i Udseet en langt mere udstrakt Benyttelse af Alderdomsforsørgelser end hidtil, idet det endog i § 10 hedder, at der i enhver af Landets Kommuner skal findes mindst een Agent for Anstalten, og at Kommunen skal være Garant for hans Oppebørsler.

Om de hidtil benyttede Tarifer ville være tilstrækkelige eller endog mulig kunne yderligere nedsættes, naar Anstalten indskrænker sig til alene at optage „Ubemidlede“, idet disse gennemsnitlige Levetid fra flere Sider paastaas at være kortere end mere Bestilledes, savner jeg Materiale til at kunne udtale nogen Mening om.

Medens det oprindelige Lovforslag lod Udgangen til Anstalten staa aaben for Alle og Enhver, har, som tidligere ovenfor berørt, det sidste fremlagte Forslag begrændiet Udgangen til „Ubemidlede“. Som Saadanne betegner Lovforslaget Personer af begge Køn, „for hvem, henset til deres Livsstilling og Familieforhold, en Alderdomsforsørgelse af indtil 300 Kr. aarlig maa antages at være af væsentlig Betydning“.

Det indrømmes i Anmærkningerne, at denne Regel er mangelfuld, en Indrømmelse, der vistnok ikke taaler nogen Modsigelse. Kun et forholdsvis lille Antal af Personer kunne antages at glæde sig ved en saadan Livsstilling, at en aarlig Livrente af 300 Kr. er dem ligegyldig. For det store Flertal derimod maa en saadan aarlig Indtægt vistnok siges at ville være af væsentlig Betydning. Der lægges i Anmærkningerne heller ikke Dølgemaal paa, at Lovforslaget ikkun modstræbende og alene „paa Grund af de fra forskjellige Sider faldne Udtalelser om det Nødvendige og Ønskelige i Fastsættelsen af en saadan Grændse“ er gaact ind paa at indskrænke Udgangen til Anstalten til Ubedidlede. For imidlertid at hjælpe paa hin Regels Mangelfuldhed hedder det i Lovforslaget, „at Anstaltens Bestyrelse afgjør i Henhold til de den Paagældende af-